

Najstarším a najviac prijatým vyjadrením všetkých bodov učenia o Trojici je Nicejské vyznanie. Sformuloval ho Nicejský koncil v roku 325. Body, ktoré hovoria o božstve a osobe Svätého Ducha, boli doplnené na Konštantinopolskom koncile v roku 381. Klauzula o Filioque – „i Syn“ – bola doplnená na koncile Západnej cirkvi v Toledu v Španielsku v roku 569. S výnimkou tejto klauzuly, ktorú Východná cirkev dodnes odmieta, je Nicejské vyznanie vyznaním celej kresťanskej cirkvi. Znie:

„Verím v jedného Boha Otca Všemohúceho, stvoriteľa neba i zeme a všetkého viditeľného i neviditeľného a v jedného Pána Ježiša Krista, jednorodeného Božieho Syna, splodeného z Otca pred všetkými vekmi, Boha z Boha, svetlo zo svetla, pravého Boha z pravého Boha, splodeného, nie stvoreného, ktorý je s Otcom jednej podstaty, skrze ktorého je všetko stvorené, ktorý kvôli nám ľuďom a pre naše spasenie zostúpil z neba a skrze Svätého Ducha sa vtelil z panny Márie a stal sa človekom a bol aj pre nás ukrižovaný pod pontským Pilátom. Trpel a bol pochovaný a na tretí deň opäť vstal podľa Písma a vystúpil na nebesia a sedí po pravici Otca. Príde opäť v sláve súdiť živých aj mŕtvych a jeho kráľovstvu nebude konca. Verím v Svätého Ducha, Pána a darcu života, ktorý vychádza od Otca i Syna (Filioque), ktorý je uctievaný a oslavovaný spolu s Otcom a Synom, ktorý hovoril skrze prorokov. Verím v jednu katolícku (rozumej: všeobecnú - pozn. administrátora) a apoštolskú cirkev, uznávam jeden krst na odpustenie hriechov a túžobne očakávam vzkriesenie z mŕtvych a život veku, ktorý má prísť.“

„Dodatok 1“ z knihy Stuart Olyott „Traja sú jedno“ (podtitul: Čo Biblia učí o Trojici), vydavateľstvo ORDO SALUTIS, Pezinok 2004. Publikácia je nedostupná, celý náklad je rozobraný. Publikované s láskavým súhlasom vydavateľstva.